

[Landbrugsministeren.]

leringsudgiften og vedligeholdelsesbyrden kan i så fald blive for stor for de direkte interesserede arealer, og derfor har man foreslået på dette punkt at åbne adgang til, at en del af disse udgifter overføres til kommunerne og eventuelt til staten.

I § 35 har man som nyt stk. 5 indføjet en tilsvarende bestemmelse om, at vandløbsretten kan pålægge vedkommende kommunale kasser at yde bidrag til udførelse af vedligeholdelsesarbejder i tilfælde, hvor vedligeholdelsesbyrden er forøget uforholdsmæssigt som følge af lovligt udførte afvandringsarbejder i det pågældende nedbørsområde m. m., ligesom vandløbsretten også i dette tilfælde kan foreslå, at der af staten ydes bidrag til vedligeholdelsen.

I § 49 har man en samlet bestemmelse om dambrug. Jeg skal her særlig fremhæve, at der, såfremt der indenfor en afstand af 6 km ovenfor et registreret dambrug foretages drænings- og udgrøftningsarbejde, skal gives ejeren eller brugeren af det pågældende dambrug underretning om, hvornår arbejdet påbegyndes. Ved afgivelse af denne meddelelse må man regne med, at den eller de, der iværksætter afvandringsforanstaltningen, har opfyldt enhver forpligtelse overfor dambrugets ejer således, at man undgår erstatningskrav for eventuelle skader på fiskebestanden.

I § 94 er der som nyt 2., 3. og 4. punktum i stk. 1 indføjet nærmere regler for, hvorledes der skal gås frem, såfremt de særlige arbejder af sikkerhedsmæssig karakter, der er nødvendige af hensyn til vej- eller jernbaneanlæg, skønnes at medføre så store udgifter, at de ikke i deres helhed kan bæres af de interesserede arealer. Vandløbsretten kan i disse tilfælde foreslå, at en del af udgiften refunderes af statskassen.

I § 105 har man for at muliggøre en hurtigere og lettere behandling af sager angående ændring eller nedlægning af bestående anlæg foreslået bestemmelsen affattet således, at enhver interesseret for vandløbsretten kan indbringe spørgsmålet om ændringer i eller nedlæggelse af de bestående anlæg. Vandløbsretten fastsætter til lige den erstatning, som vil være at yde til dem, der lider tab ved den påbudte foranstaltning.

Endelig har man i § 106 indføjet en række bestemmelser, hvorved den særlige lovgivning om afvanding af marsken ved Tønder afpasses efter den almindelige vandløbslovgivning, idet den hidtidige adgang til at indbringe spørgsmål om ændring af partfordelingerne vedrørende Tøndermarsken op-

hæves, medmindre det ligesom i det øvrige land kan ske i forbindelse med ændringen af afvandringsanlæggene.

Hvad angår forslag til lov om landvæsensretter, skal jeg blot fremhæve, at man ved en ændring i teksten i lovforslagets § 18 har foreslået, at fiskeriministeriet altid skal indkaldes til sager angående spildevandsanlæg, reguleringer, vandstandssænkninger, opstemninger, rørlægning af vandløb samt ved sager angående andre foranstaltninger, hvorved et vandløbs naturlige tilstand ændres. Det er i denne forbindelse af interesse at nævne, at det samtidig ved ændring af § 73, stk. 1, i lovforslaget til vandløbslov er sikret, at udgifterne ved fiskerisagkyndig deltagelse i sagernes behandling ikke påfører afvandringsforanstaltningen forøgede udgifter.

Med denne redegørelse skal jeg anbefale de to lovforslag til vedtagelse her i det høje landsting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag var:

Første behandling af forslag til lov om landvæsensretter.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 419).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om telekommunikation m. m. ved radio.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4875; fremsættelsen findes i tidenden sp. 808).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ernst Christiansen: Det foreliggende lovforslag er en bekræftelse, en videreføring og en modernisering af lovene af 1907 og